

?Quan deixes un lloc, la gent continua amb la seva vida. No pots tornar i pretendre que tot sigui igual que quan vas marxar?

D'AQUÀ A IÀ D'ALLÀ. Em dic MarÃ-a Daniela AgÃ¼ero i vaig nÃ©ixer a ItuzaingÃ³, una ciutat argentina propera a Buenos Aire, l'any 1987.

Allà vivia amb la meua família, els meus pares i el meu germà. Recordo que una de les coses que més em va impactar quan vaig arribar a Catalunya, o més ben dit que més vaig trobar a faltar del meu país, va ser el canvi de temperatura. Quan aquí per Nadal és hivern, allà és estiu. La calor, estar junts tota la família i començar l'any nou tirant-se a la piscina. Què més es pot demanar?

"Al principi em va resultar bastant complicat aprendre a parlar el català, però una de les primeres coses que em vaig proposar en arribar va ser estudiar l'idioma. Volia entendre la gent i que la gent m'entengués a mi"

En aquell moment part de la meua família vivia aquí, a Manresa, així que vam pensar que un canvi d'aires ens aniria d'allò més bé. Vaig arribar a la ciutat fa més de deu anys. Recordo que al principi em va resultar bastant complicat aprendre a parlar el català, però una de les primeres coses que em vaig proposar en arribar va ser estudiar l'idioma. Volia entendre la gent i que la gent m'entengués a mi. El procés d'adaptació, però, no va resultar del tot fàcil. Tot i que des del primer moment em vaig sentir ben acollida, el permís de residència em va tardar molt i perquè em convalidessin els estudis vaig estar més de sis anys. A Argentina vaig cursar fins a batxillerat i un cop vaig instal·lar-me a Manresa vaig iniciar els estudis d'entrenadora.

Manresa i Buenos aires són dos punts oposats. Quan estava instal·lada a Argentina, vivia en una ciutat molt gran en comparació amb Manresa. Un cop vaig arribar em va impactar molt el canvi de ritme de vida: allà tothom corre, tothom té mil coses a fer. La vida és més tranquil·la aquí. Trobo a faltar el fet que allà la gent és més afectuosa.

Des que vaig arribar a Catalunya, no he tornat al meu país. Com que sóc entrenadora de futbol, un dels problemes que tenia era que, quan jo tenia vacances, allà era dia laborable. A més a més, potser s'hi afegeix una mica de por. Quan deixes un lloc, la gent continua amb la seva vida. No pots tornar i pretendre que tot sigui igual que quan vas marxar.

La meua mare té intenció de retornar-hi però, si a mi m'oferissin la possibilitat de tornar a viure al meu lloc d'origen, crec que ara mateix diria que no. Tinc la vida muntada aquí!